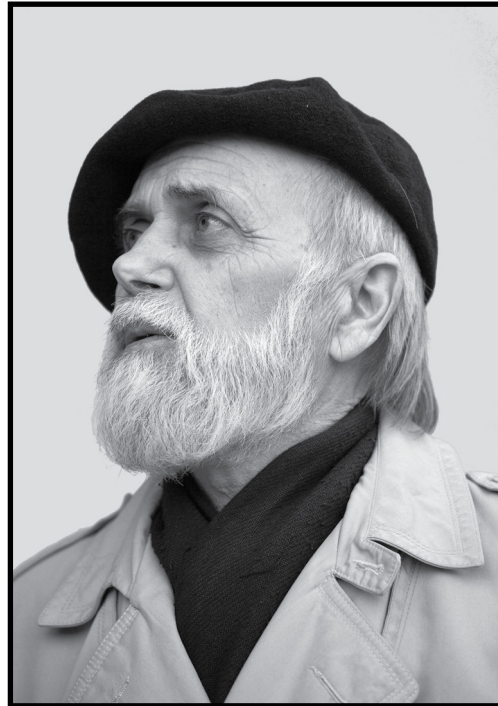

ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ ОЛЕКСАНДРОВИЧА РИЧКОВА

Минули роковини, коли, 27 вересня 2012 р., після тривалої тяжкої хвороби пішов з життя Микола Олександрович Ричков — дослідник курганної археології та проблем доби бронзи, автор понад 50 наукових праць.

Микола Олександрович народився 9 травня 1944 р. на ст. Жуляни Київської обл. (нині с. Крюківщина). У 1976 р. закінчив історичний факультет Київського державного університету ім. Т. Шевченка. Впродовж тридцяти років працював в Інституті археології (1972—2002), брав активну участь у роботі багатьох новобудовних експедицій (Миколаївської, Інгульської, Північно-Донецької, Краснознам'янської, Орджонікідзевської та ін.), дослідив десятки курганів і сотні поховань різного часу. Працюючи у відділі теорії та методики археологічних досліджень, розробляв тему формалізації археологічних даних, застосування статистичних методів для їх обробки та аналізу, займався осмисленням соціально-етнічної інформації, закладеної в поховальних пам'ятках. 1990 р. захистив кандидатську дисертацію «Етнічна характеристика населення ямної культури Північного Причорномор'я».

На пенсії М.О. Ричков викладав у Фінансово-економічному університеті (м. Ірпінь) і Національному транспортному університеті (м. Київ), видав курс лекцій із соціології (2001). Пробирав себе вчений і на літературній ниві — видав кілька

збірок поезій і прози, зокрема «Мои экспедиции (рассказы археолога)» (К., 2011). Разом з дружиною Галиною виховав чотирьох дітей.

Інтелігентний, схильний до роздумів про сенс життя — таким лишився М.О. Ричков у нашій пам'яті.

Колеги, друзі